

Лотария „Бог“

Събудих се с усещането за нещо нередно. До леглото ми стоеше сиво-зелен хуманоид, не по висок от метър и двадесет. Инстинктивно се свих и се отдръпнах. Хуманоидът не изглеждаше агресивен. По-скоро отегчен, доколкото можеше да предположа как изглеждат отегчени малките сиво-зелени хуманоиди.

– Кой сте вие? – попитах аз и се опитах да си придам безразличен, но и в същото време застрашителен вид.

Малкото сиво-зелено човече ме изгледа с големите си черни очи, примигна и се представи:

– Аз съм представител на Галактическата лотария „БОГ“. Честито! Вие сте наш победител.

Разтърках очи и се опитах да кажа нещо уместно, но не успях. Започна да ме обзема страх. Не първоначалната паника от неизвестното, а съвсем аргументиран страх от нещо превъзходящо ме.

– Кой сте... – гласът ми прозвуча на границата на истерията – вие?

– Вече се представих – продължи спокойно неканеният гост. – Аз съм представител на Галактическа лотария „БОГ“. А вие, за жалост, сте нашият победител. Пак ви казвам честито, въпреки че по протокол веднъж е достатъчно. За жалост!

– Защо за жалост? – хванах се за думите му.

Малкото човече махна с ръка, което беше напълно човешки жест на пренебрежение.

– Не ми обръщайте внимание. Това е мое субективно мнение. Намирам, че имаше доста по-достойни участници. Но лотарията си е лотария. При нас не се вземат предвид качествата на участниците. Дори и най-големият идиот има равен шанс. Всичко е на случаен принцип.

Не се обидих. Бавно, но сигурно осъзнавах странната ситуация. Бях чел за срещи от трети вид, в които хората пищят, изпадат в истерии, държат се неадекватно и понякога опасно. Реших да не бъда такъв клиширан глупак. Поех въздух и бавно и внимателно попитах:

– А вие кой сте?

Като че проблесна гняв в големите черни очи на пришълеца. Стори ми се, че цветът на кожата му стана малко по-сив, но гласът му остана спокоен:

– Вие не сте много умен представител на вашата раса? Нали?

– Защо мислите така?

– Три пъти ме питате кой съм аз. Аз ви отговарям и за да спазя протокола, ще ви отговоря и този път. Аз съм представител на Галактическата лотария „БОГ“. Вие сте наш победител. Ако не сте

абсолютен тъпанар – честито. Ако сте – също честито!

Нямаше какво да кажа, освен да благодаря.

– Моля! – отривисто отвърна пришълецът. – Как предпочитате да осребрите наградата си? Веднага или ще имате нужда от адаптационен период?

Все още бях в леглото по гащи. Усещах, че ми предстои нещо важно, а важните решения не биваше да се вземат в леглото по гащи. Станах и нахлузих първите попаднали ми панталони и фланелка от гардероба. Огледах се в огледалото и си пригладих косата. Продължавах да имам крайно несериозен вид, но поне не бях гол.

Пришълецът изчака, докато се облека, и отново ме попита:

– Е? Как предпочитате? Веднага ли ще използвате наградата, или искате адаптационен период?

От висотата на намачкания ми панталон се прокашлях и казах делово:

– Не разбирам? Бъдете по-точен!

– Сигурен съм, че не разбирате – съвсем спокойно отговори представителят на лотария „Бог“. – Рядко попадам на толкова неинтелигентна раса. Затова ще се опитам да бъда максимално ясен. В нашата галактика има лотария, в която участват всички висши форми на живот. Всеки един представител от всяка една раса има шанса да стане Бог за определен период от време. Това ясно ли е?

– Да... – кимнах разбиращо. – После?

– Няма после!

– А законно ли е?

– Да – усетих презрителни нотки в гласа на представителя. – Съвсем законно е.

Чувствах се доста объркан. Нищо не ми беше ясно, а всеки опит да вкарам закона на своя страна водеше до още по-лоши резултати. Събрах сили и попитах:

– Добре, а защо е нужно това?

– Кое? – рече заядливо представителят.

– Лотарията... Това там, което представлявате. Защо е нужна? Аз не съм искал да участвам. Не съм попълвал фиш или каквото там се попълва.

Малкото зелено човече въздъхна дълбоко, което по-скоро прозвуча като изпускане на въздух от спукана автомобилна гума.

– Това, че не осъзнавате вашето положение, не значи, че то не съществува. Вие сте надарен с интелект и това освен ползи носи и задължения. Защото цивилизациите в начален стадий на развитие имат нужда от богове. За съжаление еволюцията на галактиката ни не е предвидила раса, която да поеме бремето и отговорността да бъде Бог и се налага на нас, обикновените галактически жители, надарени с малко по-развит интелект, да определяме кой, на кого и за колко време да бъде Бог. Разбирате ли?

– Да – излъгах аз. – Всичко ми е ясно.

– Трябва да знаете, че да сте Бог е висша чест. От вас ще зависи в каква посока ще насочите морала на цяла цивилизация. Разбирате, нали?

Кимнах.

– Съмнявам се, че разбирате – смръщи нос човечето. – За да бъде всичко справедливо, принципът

е следният: ако някоя прохождаща цивилизация се нуждае от Бог, се намесваме ние от лотария „Бог“. Разиграваме томбола и излъчваме представител от някоя чужда раса, който да може да упражнява правата и задълженията на този Бог. Така нуждаещата се от Бог цивилизация получава своя Бог. Това я прави по-устойчива и сигурна в бъдещето си, което ускорява развитието ѝ. Това е в общи линии. Имате ли въпроси?

– Да!

– Сигурен бях – смръщи за втори път нос човекето. – Питайте.

– Какво имате предвид под „Бог“?

– Под „Бог“ имам предвид Бог. Същество, което безнаказано налага своите норми на поведение. Повисше е от останалите същества на планетата и поради това налага безскрупулно своите критерии за добро и зло. Освен това доста често е отмъстително, злонамерено и по тази причина всички му се кланят, принасят жертви и дарове и изпитват безкрайно уважение и страхопочитание. Това, в общи линии, имам предвид под „Бог“.

– И аз ли съм избран за Бог?

– Е, не! Е... Не! – човекето придоби яркозелен цвят. – Вие сте най-неинтелигентната интелигентна раса, на която попадам...

Не беше нужно да съм експерт по малки сиво-зелени човечета, за да разбере, че съществото пред мен е гневно.

– Добре, добре – опитах се да го успокоя. – Разбирам. Аз съм избран да бъда Бог. Благодаря за кое-

то. Какво се очаква от мен? Тоест на кого ще бъда Бог?

Представителят изчака секунда да се успокои, смени цвета си в неутрално сиво и продължи:

– Вие сте победител в лотария „Бог“ и имате правото да станете Бог на цивилизацията на кърътъците от двойната звездна система Мамана 3. Това е вариант едно. Също така имате избор да станете Бог и на цивилизацията на арпараците от Синята опашата звезда. Говорим, както разбирате, за Арпарес 5.

И двете звездни системи нищо не ми говореха, но премълчах, за да не ядосвам допълнително представителя на Лотарията.

– Може ли чаша вода? – изненадващо ме помоли зеленото човече.

Отидох до кухнята и налях чаша студена вода. Подадох я на моя гост и той невъзмутимо си я изля на главата.

Трябваше да очаквам подобно поведение. Все пак ставаше въпрос за съществуване с биология, нямаща нищо общо с човешката. А дали въобще ставаше въпрос за биология...

– Е? – прекъсна мислите ми представителят, докато се отръскваше от стичащата се по темето му вода.

– Значи има две свободни позиции? – опитах се да бъда делови.

– Да. Имате избор. Искам да добавя, че доста рядко се случва някой спечелил в лотарията за Бог да има избор. Но какво да се прави. Винаги най-голям късмет имат най-големите кретени.